

стна. На всждѣ зеленѣли градини, жълтѣли буйни ниви и измежду тѣхъ се мѣркали весели кжщички.

Подъ нависналата скала билъ гробътъ на стария Фрицъ, покритъ съ цвѣтя. Около него играяли дѣца, а старцитѣ си почивали тукъ по пладнѣ, затулени отъ лжчитѣ на палящето слънце, почивали и разказвали на дѣцата, какъ нѣкога е живѣлъ стариятъ Фрицъ, какъ е ходилъ при „Бѣлитѣ врата“ първи пѣтъ и спечелилъ своето щастие, какъ ходилъ втори пѣтъ и спечелилъ щастие за всички тѣхъ, жители на тази долина, „Долината на стария Фрицъ“.

Прѣв. А. Х.

## Разни.

**Грижи на ученицитѣ за сирацитѣ.** — Въ редакцията ни се получи, придружено съ 20 лв., слѣдното мило писмо, което прѣдаваме буквално:

„Знаемъ всички какво нещастие сполетѣ нашето отечество; знаемъ сжщо, че то стана причина да изгинатъ бацитѣ на много дѣца и тѣ останаха сираци. Като си помислимъ за тѣхъ, и то именно за онѣзи отъ тѣхъ, които сж останали безъ никакви срѣдства за прѣхрана, намъ е много мжно и ние мислимъ, че сме длъжни да имъ помогнемъ поне малко. Ние сме още малки, очакавме всичко отъ родителитѣ си, та не можемъ много нѣщо да направимъ за тѣзи нещастни сирачета, все пакъ събрахме помежду си тази малка сума (20 лв.), която изпращаме до васъ (като ваши редовни читатели) съ молба да я прѣдадете на дружеството за подпомагане сирацитѣ отъ войната.